

Skibob

Kdyby byl skibob součástí zimních olympijských her, poměrně skromná sbírka českých medailí by se určitě významně rozšířila. Ačkoliv to tak, soudě podle všeobecného povědomí, nevypadá, Česká republika je bez nadsázky světovou skibobovou velmocí. Dokladem je například výsledková listina loňského světového šampionátu ve Špindlerově Mlýně. Ze dvanácti titulů si jich domácí reprezentanti odnesli devět.

Skibob vypadá na první pohled jako dětské jízdní kolo. Jenže místo koleček jsou zespodu na kovové konstrukci upevněny dvě lyže, a to v jedné stopě (tedy za sebou, přičemž přední se ovládá řídítky). Celková délka obou nesmí přesahovat 230 centimetrů. Krátké lyžičky o maximální délce 55 centimetrů má pak jezdec na nohách. Celý skibob smí vážit nejvíc 20 kilogramů. Světová špička jezdí na „strojích“ švýcarské značky Flachsmann. Takový přijde na čtyřicet až padesát tisíc korun a vydrží tak čtyři sezóny.

Rychlost a skoky

Skibob by se dal klidně zařadit do kategorie adrenalinových sportů. Jezdí se na strmých svazích lyžařských sjezdovek, z nichž by se leckdo nepustil ani pěšky. Rychlost kolem 120 km/h je naprosto běžná, skoky v délce třiceti, čtyřiceti metrů taktéž. Naštěstí tratě bývají dobře připraveny, po stranách jsou bezpečnostní sítě i žíněnky, které tlumí případný náraz. Navíc pravidla předepisují pro všechny závodníky uzavřenou přílbu.

I disciplíny jsou stejné jako u lyžování. Tedy sjezd (1500 – 3500 m), slalom (300 – 800 m), obří slalom (800 – 4500 m) a super G (1100 – 2200 m). Pro všechny se používají stejné skiboby, jen lyže se liší pro sjezd a pro slalom. Všechny disciplíny mají svou mužskou i ženskou kategorii.

FOTO: ČTK

Na vrcholných soutěžích, jako je mistrovství světa či Evropy, se kromě samostatných disciplín vyhodnocuje i trojkombinace, to znamená časy ze sjezdu, slalomu a obřího slalomu. Světový pohár, jenž bývá pětidílný, zahrnuje také paralelní slalom.

Skibobisté podle slov reprezentačního trenéra Pavla Hlaváče trénují podobně jako lyžaři. „Tyhle dva sporty jsou opravdu strašně moc příbuzné. Potřebujete stejné pohybové dovednosti, stejné svaly atd. Jediný rozdíl je, že pro sjezdaře jsou nejdůležitější silné nohy, kdežto u skibobistů se ta síla rozloží mezi nohy

a ruce,“ vysvětluje Hlaváč. „Dobrý skibobista totiž používá nohy spíš méně, protože ho vlastně brzdí. Silné ruce jsou strašně důležité. Uřídít dvacetikilový skibob ve stokilometrové rychlosti dává opravdu námahu. Třeba zatáčení – skibobisté nezatačejí pomocí řídítek, ale náklonem, podobně jako jezdci na rychlých motorcích,“ říká trenér. „Dřív se dokonce říkalo, že skibob je sport zkrachovalých lyžařů. Je to logické. Když někdo umí dobře na sjezdovkách, skibob je pro něj samozřejmě daleko jednodušší. Navíc je to nesrovnatelně menší sport. Je snadnější prosadit se mezi skibo-

bisty než mezi lyžaři. Ale sport zkrachovalých lyžařů, to opravdu nejsme,“ směje se.

Kolo a lyže

Počátky skibobu sahají do konce 19. století. Jistý Američan jménem J. C. Stevens v roce 1891 zkonstruoval poněkud bizarní dřevěný stroj, jakousi kombinaci jízdního kola a sjezdových lyží. Zhruba o šedesát let později pak Rakušan E. Brenner přišel s nápadem přidat ještě krátké lyžičky na nohy samotného jezdce. Postupem času se místo dřevěných skibobů začaly vyrábět kovové a sport tak dostal v podstatě dnešní podobu.

Zásadní moment pak pro skiboby nastal v roce 1961, kdy byla v rakouském Innsbrucku založena Mezinárodní skibobová federace (FISB, v současné době sídlí v Mnichově).

V té době již v českých zemích, a jistě i jinde po světě, existovala řada oddílů, konaly se veřejné závody, kde před zraky tisíců diváků svištěli skibobisté po strmých sjezdovkách rychlostí několika desítek kilometrů v hodině.

Pevnou strukturu, a tím pádem též punc oficiality, získal český skibob v roce 1969 založením svazu (dnes Český svaz skibobistů). Od poloviny sedmdesátých let pak čeští závodníci získávali medaile na oficiálních světových či evropských podnicích.

Sport jednotlivců

Skibob se zřejmě nikdy nestane masovým sportem, jako je sjezdové lyžování nebo třeba fotbal. A důvodem není jen cena vybavení. „Představte si, že byste měli nakoupit čtyři skiboby pro celou rodinu, nalozit je do auta a jet na týden na hory. A tam vás ještě se skibobem nechťejí pustit na vlek,“ říká Pavel Hlaváč.

Ale důležité je, že na atraktivitě to skibobu nijak neubírá. ●

ADELA POLÁKOVÁ

INTERNET

- Český svaz skibobistů <http://www.skibob.cstv.cz/>
- Mezinárodní skibobová federace <http://www.skibob.org/>
- Britská skibobová asociace <http://www.skibob.co.uk/>

KAM ZA SKIBOBEM

- 25.– 26. února
Deštné v Orlických horách
Druhá část Českého poháru
- 26. února – 2. března,
Wisla (Polsko)
Mistrovství světa
- 7.– 9. března
Lackenhof (Rakousko)
Čtvrtý díl Světového poháru
- 14.– 15. dubna,
Deštné v Orlických horách
Finále Světového poháru